

Mertens Maurice °1934

Jeugdijaren

Maurice Mertens werd op 23 april 1934 geboren in Mollem, een deelgemeente van Asse. Hij had nog een zus en twee broers. De verstandhouding met zijn ouders was goed. Na de lagere school startte hij nog wel met middelbaar onderwijs, maar deze studies maakte hij niet af.

Beroepsleven

Maurice Mertens was schaliedekker van beroep, maar omdat er onvoldoende opdrachten kwamen, werkte hij ook wel (telkens kortstondig) in een fabriek.

Maurice Mertens was blijkbaar een persoon "met een kort lontje". Zo belandde hij tijdens zijn legerdienst voor de krijgsraad, tweemaal voor desertie (éénmaal zelfs met opzettelijke weigering om de bevelen op te volgen) en tweemaal voor diefstal ten nadele van de staat, met behulp van braak. Zo passeerde hij ook tweemaal voor een burgerlijke rechter omwille van diefstal.

Maurice was gehuwd en had één kind. Samen met zijn vrouw woonde het jonge gezin in bij de grootmoeder van zijn vrouw. Maar het boterde niet tussen Maurice en zijn schoon-grootmoeder. Dat had natuurlijk ook een weerslag op de verhouding tussen Maurice en zijn vrouw. Zij koos partij voor haar grootmoeder. Na een tijdje werd Maurice buitengezet.

Maurice trok dan naar Molenbeek. Daar huurde hij een kamer. Later verbleef hij in het Onthaalcentrum van het Werk van Wederaanpassing in Brussel. Dit centrum bezorgde hem ook werk. Op zich was dat wel goed, maar deze toestand was niet de oplossing van de problemen. Bij Maurice zat de moed in zijn schoenen. Toen een bepaalde job was volbracht, verliet hij het centrum zonder een reden te geven voor zijn vertrek. Met een vriend ging hij op zwier en dronk zijn geld op. Daarna ging hij tevoet naar Turnhout. Daar wilde hij zich bij de politie melden als landloper, maar in Oostmalle werd hij al opgepakt.

Landloper

Zo geraakte Maurice Mertens (22 jaar) versneld bij de rechter. Als landloper kreeg hij een straf van een half jaar. Hij arriveerde op 16 november 1956 in de Rijksweldadigheidskolonie van Wortel. In het beoordelingsrapport van de directeur lezen we dat hij "een impulsieve kerel was, ondoordachte handelingen deed, tuchteloos en ongebonden was, met weinig verantwoordelijkheidszin, met een moeilijk karakter en humeurig". Dat blijkt ook wel uit zijn gedrag, want gedurende die straftijd van zes maanden koos hij viermaal het hazenpad. Dat duurde nooit lang. Na een paar dagen werd hij weer afgeleverd in de Rijksweldadigheidskolonie. Dat resulteerde tweemaal in een tuchtstraf, die hij mocht uitzitten in de gevangenis van Turnhout.

Op 15 juni 1957 verliet hij de landloperskolonie en hij keerde er nooit meer terug. Tijdens zijn verblijf in Wortel vatte hij het plan op om zich als zeeman in te schrijven bij het Noors Wervingsbureau voor Zeelieden. Of hij dit ook deed, is niet bekend.

KG

Bronnen:

- > Cavagakaarten van de Rijksweldadigheidskolonie van Wortel.
- > Strafdossier.